

Er der imidlertid først givet Anklagemyndigheden, der som sagt har den vanskeligste Opgave, Adgang til, saa vidt Omstændighederne overhovedet tillade det, at komme op paa Siden af Forsvaret, bør Parterne under Domsforhandlingens Forberedelse i øvrigt saa vel som under selve Domsforhandlingen, der er Kærnepunktet i den ny Proces, staa fuldstændig lige i Henseende til at benytte det fra hver Side tilvejebragte Bevismateriale, og dette Synspunkt er ogsaa fuldt ud gennemført i nærværende Udkast; er der paa enkelte Punkter nogen Forskel, er denne i Favør af Tiltalte; denne har saaledes stedse det sidste Ord.

Hvis man ud fra den ensidige Opfattelse, der nærmest er tilbøjelig til i de Sigtede at se lutter uskyldig forfulgte, vilde fremhæve og understrege de Begrænsninger i Forsvarets Stilling, som efter det udviklede ere ansete nødvendige i Retsikkerhedens Interesse, og under Henvisning dels hertil, dels til, at der normalt ikke af det offentlige vil blive *beskikket* Forsvarer, før Tiltale er rejst (§ 39), vilde paastaa, at den ny Ordning i Virkeligheden ikke byder større Garanti mod Misbrug under den indledende Undersøgelse i Sagen end den nu bestaaende, vilde man overse en Række væsentlige Momenter. For det første er en Pression af den Art, der kan anvendes under det nuværende inkvisitoriske System, udelukket ved Reglerne i Udkastets §§ 152, 153 og 154. Dernæst er der under det ny System en Adgang til Benyttelse af valgt Forsvarer allerede fra Undersøgelsens Begyndelse (jfr. §§ 38 og 45), som under det nuværende System er saa godt som udelukket, ligesom der i Tilfælde af anteciperet Bevisførelse regelmæssig vil blive *beskikket* Forsvarer, jfr. § 39, 3die Stykke). Endvidere skal Forundersøgelsen efter Udkastet normalt foregaa offentlig, medens den for Tiden altid holdes for lukkede Døre. Og hertil kommer saa det Hovedpunkt, at Dommerens Opgave og Stilling under det ny Systems Efterforskning og Forundersøgelse bliver forskellig fra hans Opgave og Stilling under det nuværende Systems Forundersøgelse (jfr. navnlig neden for §§ 195 og 205). Og endelig maa der ved Siden af det anførte endnu kun nævnes et Moment, der ubetinget giver en Garanti af væsentlig Betydning. Medens nemlig den hele Forundersøgelse nu for Tiden ikke er under anden Kontrol og Kritik end den, der kan udøves af Undersøgelsesdommerens Kolleger eller Appelretten ved

Gennemlæsning af den Beskrivelse af, hvad der er foregaaet, som vedkommende Undersøgelsesdommer selv har givet i sine Protokolltilførsler, vil Efterforskningen og Forundersøgelsen efter det ny System komme under en ganske anden Kontrol og Kritik gennem den efterfølgende mundtlige offentlige Domsforhandling, under hvilken hele Sagens Materiale skal bringes umiddelbart frem for den dømmende Ret i offentligt Retsmøde med fuldkommen PartsLighed. Hvis Misbrug virkelig skulde finde Sted under Sagens Forberedelse, vil dette uundgaelig komme frem under Domsforhandlingen. En aftungen Tilstaaelse maa ventes at ville blive fragaaet, Sigtede og Vidner ville beklage sig, Forsvareren vil kritisere etc. En kraftigere Spore paa Dommeren, Anklager og Politi til under Efterforskningen og Forundersøgelsen at optræde forsigtig og korrekt kan vanskelig tænkes.

ad 4. Er Sigtede paa fri Fod, har Forsvareren selvfølgelig fri Adgang til Samkvem med ham; om anden Begrænsning end den, der ligger i Straffelovens almindelige Forbud mod Udslettelse af en Forbrydelses Spor, Forledelse til urigtig Forklaring etc. i Forbindelse med Bestemmelserne om Embedsforbrydelser, kan der ikke være Tale. Anderledes, hvor Sigtede er fængslet. Der maa her træffes en udtrykkelig Afgørelse af Spørgsmaalet om Forsvarerens Adgang til Samkvem med Sigtede, og Udkastet har da i Overensstemmelse med det tidligere Forslag (jfr. dettes §§ 47 og 57, 1ste Stk.) afgjort Sagen derhen, at der hjemles Sigtede Ret til ukontrolleret Samkvem med *beskikket* Forsvarer, medens der, saa længe Tiltale ikke er rejst, af Dommeren kan anordnes fornøden Kontrol med Sigtedes Samkvem med *valgt* Forsvarer, hvorved dog bemærkes, at der ved „Kontrol“ ikke er tænkt paa, at Dommeren skulde kunne hindre eller afbryde Samtale; stoppe Breve eller paa anden Maade helt eller delvis umuliggøre Samkvemmet; Meningen er kun, at Dommeren skal kunne sikre sig imod, at nogen Meddelelse mellem Sigtede og Forsvarer *forbliver ubekendt* for Dommeren eller Anklagemagten; han maa selvfølgelig kunne tage Vidner paa deres Samtale, læse de Breve, der veksles, forbyde Samtale paa fremmed Sprog, for saa vidt Sigtede kan tale Dansk, og lignende. Ved denne Ordning tilstræbes, at Forsvareren faar *det* at vide, som han skal have at vide, og netop ogsaa kun det. Er først Tiltale rejst, bortfalder enhver Adgang til saadan særlig Kontrol. —